

HANS SVENSSON

MYRSTIGEN 5 - HUSKVARNA 2

Tel. 036/13 43 33

11
Nov. 1968
Årg. 21

Idrottsnämndens ordf. i Luleå Herbert Jacobsson kallade till prisutdelning i damklassen. Men se, prispallen var redan upptagen

BÅGSKYTTE

ORGAN FÖR SVENSKA BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

YAMAHA

YAMAHA SUPERB

Endast 375: —

YAMAHA de LUXE

Endast 285: —

YAMAHA STANDARD

Endast 235: —

Priserna exkl. oms.

Kontakta någon av våra återförsäljare:

Jarl Johansen, Solemskogen, OSLO 4

Gustaf Holmqvist, Ringväg. 8608, 811 00 SANDVIKEN
Tel. 026/444 74

Bertil Johansson, Högås, 910 11 BJURHOLM
Tel. 0932/102 84

Bengt Keijser, Roslagsgatan 2—4, 753 27 UPPSALA
Tel. 018/14 47 96

Rune Malm, Grönstenvägen 26, 981 00 KIRUNA
Tel. 0980/150 61

Bertil Nilsson, Tvärgatan 19, 920 60 STORUMAN

Bengt Pettersson, Nydalavägen 7, 331 00 VÄRNAMO
Tel. 0370/106 99

Karl-Erik Rogelind, Släntevägen 7, 541 00 SKÖVDE
Tel. 0500/167 09

Bert Winberg, Väpnaregatan 2 B, 731 00 KÖPING
Tel. 0221/109 91

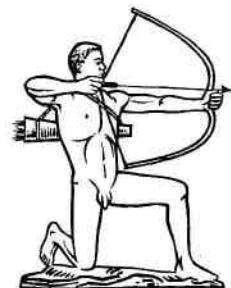
Olof Ädel, Nygatan 33 A, 671 00 ARVIKA
Tel. 0570/125 10

Östermalms Järn, 612 00 FINSPANG
Tel. 0122/116 44

eller, om sådan ej finnes

Carl-Eric Friis
Bokbindaregatan 12
415 07 GÖTEBORG
Tel. 031/26 58 86

Ulf Hartelius
Skogsallén 3
434 00 KUNGSBACKA
Tel. 0300/105 94
Arb.tel. 031/14 73 07

Bågskytten inför 1969

Även om det ännu är cirka två månader kvar och mycket skall ske innan vi skriver 1969 vill jag redan nu beröra det nya året. Jag gör det ur tidskriften Bågskyttens synvinkel och vad vi har att iakttä för att säkerställa dess utgivning också under nästa år, och om möjligt göra den bättre.

För det första vill jag säga, att det var betydligt mycket mer arbete än vad jag någonsin föreställt mig, att handha tidskriften, men det har varit ett stimulerande och de flesta gångerna ett roligt arbete. Vi har väl också gemensamt lyckats få Bågskytten betydligt mer innehållsrik än tidigare. Den är väl dock knappast fullständig ännu, men jag hoppas att vi under det kommande året skall lyckas få den ett plan högre. I vår strävan att få tidskriften bättre har vi bla lyckats få tillstånd att översätta sk tekniskartiklar från amerikanska tidskrifter. En har redan varit publicerad och flera kommer. För 1969 väntar oss flera andra intressanta saker att bevaka. Först har vi våra ordinarie SM, vårt nya inomhus-RM, men framförallt har vi ju VM i Amerika med internationell debut för våra fältskyttar. Därtill kommer alla övriga händelser såväl nationellt som internationellt och även skall vi väl försöka öka reportageverksamheten.

För att vi skall lyckas i dessa strävanden måste emellertid Bågskytten ha en tryggad

ekonomi, och som Ni förstår är det till denna jag vill komma.

Bevakningen av olika arrangemang och tryckningen av en "tjock" tidskrift kostar pengar, mer och mer för varje år och därtill har Postverket föraviserat en höjning av distributionsavgiften för 1969.

Tidskriften hade under 1967 drygt 1 500 prenumeranter. Som jag befarade kom, efter en sådan satsning, i år ett mindre bakslag. I början på året var antalet prenumeranter "endast" 1 300, men har under året stadigt ökat och i dag har vi nästan lika många som under 1967. Min förhoppning är nu, att vi alla hjälps åt för att behålla dessa prenumeranter, eller ännu hellre, öka deras skara. För att vi skall nå detta mål fordras det att alla gör sin insats.

Med detta nummer bif. ett inbetalningskort för 1969 års prenumerationsavgift. Betala gärna redan nu denna avgift, eller i varje fall innan årsskiftet. Gör Ni det så besparar Ni mig mycket arbete samtidigt som Ni hjälper till att klara tidskriftens ekonomi. Sena prenumerationer vid senaste årsskiftet kostade Bågskytten flera hundratal kronor och det är sådana onödiga utgifter som vi måste hålla nere. Vi är mer hjälpta av att lägga dessa pengar på tidskriftens utformning.

Ingvar Yxell

Skvaderjakten genomfördes i hällande regn

Trots ett ihållande regnväder startade och fullföljde ett sextiotals bågskyttar Sundsvall/Ortvikens Bågskytteklubbs årligen återkommande jakttävling "Skvaderjakten".

Bland herrarna var det spännande värre och något överraskande drog Sören Wikström från Hudiksvall det längsta strået och avslutade för sin del med fyra fullträffar på den 30 mål omfattande banan. Han besegrade så namnkunniga skyttar som Göran Bergkvist, Årsunda och Norrsundets jakt-skyttespecialister med Rolf Lingvall i spetsen. För Rolf blev dagen inte lyckad, med en niondeplacering i det hårda fältet, detta torde väl vara den sämsta placering han råkat ut för i år, bortsett från SM. Göran Bergkvist hade en del otur eftersom han vid ett mål råkade ut för den olägenheten att hans patrullkamrater, som sköt efter Göran, trängde ut hans pil från en hjärtträff till endast en kroppsträff vilket medförde en 15-poängare i stället för en 20-poängare och därmed även seger i tävlingen. Ur lokal synpunkt skall även framhållas Rune Nilssons, Ånge, fina tredjeplacering med samma poäng som Göran Bergkvist samt Erik Niemi, Timrå och sundsvallsjuniorerna Per Håkan Ramqvists fjärde resp femteplaceringar. John Båsk och John Lövström från arrangörsklubben kompletterade Per Håkan så bra i lagtävlingen att klubben klart hemförde lagstriden.

I damklassen segrade Annie Ramqvist klart före Britta Brunstedt, Norrsundet. För Annies del betydde detta en avslutning av en säsong som medfört idel framgångar i jakt- och fältskytte. Hon har således vunnit nio tävlingar av tio, som hon deltagit i och den tionde tävlingen var SM där hon placerade sig som trea. Förmodligen får hon svårt

Lilli Lentz, Danmark över världsrekordet

Lilli Lentz, som ingick i det danska laget till EM i Reutte, har vid en tävling i Lyngby i höst skjutit ett mycket bra resultat. Hon började där med hela 293 poäng på 70 meter, d v s hela 9 poäng över världsrekordet! Något sådant kan det däremot inte bli enär tävlingen inte var någon sk stjärntävling. På den totala rondan noterade Lilli Lentz 1154 poäng, vilket är 10 poäng över landsrekordet. Tyvärr för Lilli kan hon inte heller få sina fina resultat godkända såsom danska rekord enär tävlingen inte hade samlat det antal, 30 skyttar, som de danska reglerna föreskriver. Dessa skall därtill komma från minst fem föreningar.

att upprepa denna fina svit av förstaplace-
ringar.

Tio stycken nybörjare hade även hörsammat inbjudan och tävlade i en nybörjarklass, som sköt på något kortare håll än övriga. Såväl damer som herrar och juniorer deltog och resultaten var mycket över förväntan. Finfina takter visade särskilt Tage Lögdlund, Ånge, och Allan Andersson, Sundsvall.

Resultat. Damer: 1. Annie Ramqvist, Sundsvall/Ortvikens BK, 380, 2. Britta Brunstedt, Havspilen, Norrsundet, 360, 3. Barbro Nylén, Härnö IF, Härnösand, 265.

Herrar: 1. Sören Wikström, BSK Hudik, Hudiksvall, 470, 2. Göran Bergkvist, Årsunda BK, 465, 3. Rune Nilsson, Ånge SK, 465.

Nybörjare: 1. Tage Lögdlund, Ånge SK, 435, 2. Allan Andersson, Sundsvall/Ortvikens BK, 415, 3. Albert Fjäll, Karlsviks IF, 335.

Lagtävling: 1. Sundsvall/Ortvikens BK, 1 320, 2. Ånge SK, 1 275, 3. Havspilen, Norrsundet, 1 255.

Har Ni problem med Eder

Bågskytteutrustning

Vänd Er med förtroende till oss

För inomhussäsongen:

MÅLTAVLOR och PROTOKOLL av alla typer finns i lager för omg. leverans.

AB BÅGSKYTTEMATERIEL

Postadr.: Box 7057 - 402 31 Göteborg 7

Tel.: 031/24 68 00 (0900—1600) ej lördagar

Detaljför säljning o. kontor: Linnégat. 5 - Göteborg SV

Nya krafttag för vår sport

Aston Peterzon hade i juninumret av Bågskytten en tankvärd ledare om behovet av ökade krafttag för vår sport. Vi måste konstatera att alla parter har ett stort ansvar härvidlag.

SBF måste bli svara för reklam genom TV och andra massmedia. Kurser av olika slag måste ordnas. Det räcker inte endast med en domarkurs och en ungdomsledarkurs per år. När det gäller dessa kurser måste dock vi i klubbar och distrikt se till att vi får folk till kurserna, annars hjälper det inte hur fint SBF planerar dessa. Även specialdistrikten skall ordna kurser t ex för utbildning av instruktörer och funktionärer. Numera kan man inom de flesta distrikt få landstingsbidrag till sådana kurser. Ta kontakt med idrottskonsulenten i distriktet.

Det största ansvaret kanske vilar på våra föreningar. Hur är det med nyrekryteringen inom dessa. På många håll arbetas det tyvärr alldeles för litet. Då hjälper det inte hur många fina TV-program SBF ordnar. Hur många föreningar tog chansen till lokala aktioner efter den fina reklam bågskyttet fick i TV för några år sedan då Billström slog Haikonen? Utan överdrift kan man säga att det var alldeles för få.

I ärlighetens namn måste tillstås, att det är hårdarbetat. Många av oss ordnar varje år demonstrationer, vi ställer oss till förfogande vid anordnandet av idrottsdagar vid skolorna och som instruktörer under vintersportlovet m m. Många föreningar anordnar fritidsgrupper i bågskytte med ganska stort deltagande. Men ändå kommer det fram dåligt med juniorer åtminstone kvantitativt. Det är få tävlingar som har juniorklasser med något större antal deltagare. Många tycker att det inte är värt att satsa på denna verksamhet. Fritidsgrup-

perna ger så litet pengar säger någon så dem kan vi slopa. Kanske det statliga bidraget är ringa, men eftersom allt fler kommuner satsar pengar på ungdomsverksamhet lönar det sig alltid. Det kommunala bidraget är ett aktivitetsbidrag och bygger på ungdomsverksamhetens storlek. De kommunala bidragen är tex grundbidrag, som bygger på antalet medlemmar i ålder under 25 år, hyresbidrag, bidrag till hållande av egna lokaler och utrustning av dessa, resebidrag till kurser och läger.

Hur kommer det sig då att det är så svårt att få nya skyttar. I en del fall beror det på att vi sysslar alldeles för litet med de nya skyttarna. Det är alldeles för roligt att skjuta själv. Bågskyttet tillhör de sporter, som kan idkas av båda könen och i alla åldrar. Fördelen är att det är en familjeidrott, nackdelen bli att det blir så ytterst få ledare, som inte själva skjuter.

När det gäller distriktsförbunden har vi samma problem som de flesta andra idrotter. Ledarna i våra distriktsförbund är oftast även klubbledare. Tiden för distriktsarbetet blir knapp.

När vi skall undersöka orsaken till den ringa nyrekryteringen skall vi också fråga våra nybörjare eller kanske hellre dem som prövat på men som lägger av efter en tid, om orsaken till att de slutar. Man möts då ofta av två svar, som de flesta känner till men få försöker göra något åt. Det ena är att bågarna är för dyra, det andra att tävlingsronderna är för långa.

När det gäller det första har vi i Härnö tack vare god ekonomi kunnat eliminera det skälet. Juniorerna får låna bågar och köpa pilar till starkt reducerade priser. Seniorerna lånar bågar i början och kan sedan köpa en begagnad båge av föreningen till ett hyfsat

pris. Vill de sedan köpa en ny köper vi tillbaka den gamla. Vi har lagt upp en bank av bågar.

Återstår de långa ronderna. Det är det verkliga problemet. Vi skall inte fråga de äldre skyttarna vad de tycker om korta ronder. Vi äldre är ofta vad jag kallar för bågskyttenarkomaner. Vi kan hålla på hur länge som helst. Vi reser hemifrån 5-6 på morgonen och kommer tillbaka 9-10 på kvällen söndag efter söndag. Under veckans övriga kvällar är vi på föreningens egen bana, där vi tränar eller arbetar. Med andra ord vi bor på banan mer eller mindre under vår fritid. Denna livsstil befrämjas om man som undertecknad har en hustru, som är lika bågskyttetokig. Skall vi få bågskyttet till en breddidrott måste vi korta ner ronderna. Med tanke på de internationella märkena måste vi behålla federationsronden med sina 144 pilar på SM och de övriga 9 stjärntävlingarna. Men i övrigt skall vi gå in för korta ronder typ Amerikarond, eventuellt halv federationsrond utomhus och enkel PAA-rond inomhus. En dylik tävling är över på 3-4 timmar. Det räcker fullkomligt. Inte reser jag långa vägar endast för att skjuta 90 eller 60 pilar säger någon bågskyttenarkoman. Nåväl då slipper han. Det kommer så många andra i stället. Jag har ofta mött just resonemanget om, att det är på tok att skjuta en hel dag utav nybörjare och föräldrar till juniorer. Man förstår föräldrarnas tveksamhet med tanke på bli skolarbetet. I det här fallet hjälper det föga att hålla på tidsbegränsning och låta alla skjuta på en gång. Federationsronden blir ändå för lång för att den stora massan skall vara med och skjuta. För en nybörjare är dessutom ronden för svår. Det är inte särskilt roligt att ständigt bomma på 90 m. Däremot bommar han sällan på Amerikarondens 55 m. För lätt att skjuta på stortavlan på 35 m säger någon. Visst är det lätt men inte för lätt, eftersom ingen ännu skjutit fullt på avståndet.

När det gäller inomhus räcker det fullständigt med enkel PAA-rond. De 60 pilarna räcker för att få full rättvisa. Vill man, kan man räkna innerfemmor.

Vi har i Härnö i år arrangerat en enkel PAA-rond, två Amerikaronder och en federationsrond. Största deltagarantalet hade vi inomhus på den enkla federationsronden med 60 startande av 70 anmälda. Inte var det någon som drog sig för att fara långa vägar i vinterhalkan.

Peterzon berörde även klassindelningen. Jag har alltid hållit styvt på den. Det är beklagligt att så många klubbar arrangerar tävlingar utan klassindelning. Skyller bli på svårigheten att skaffa likvärdiga priser. Det finns också klubbar som skaffar priser till alla deltagare. Men jag anser att det inte har samma verkan. Det måste vara roligare att vinna en C-klass än att komma långt ner i en total prislista. Jag har varit med på tävlingar där C-skyttar skjutit långt över 900 poäng och ändå inte fått pris. Hade det funnits klassindelning hade de toppat sin klass. Vi åker väl inte till en tävling med avsikt att vinna pris säger någon. Kanske inte alla men många, och även om jag själv skjuter för nöjet och inte för att vinna pris, blir jag glad om jag lyckas erhålla ett.

Vi måste söka oss fram till nya former. Annars riskerar vi att vår sport stagnerar och det blir ett litet fåtal, som träffas varje söndag på olika tävlingar.

Lars-Erik Södergren

MARKSMAN KNIGHT 66" & 68"

Användes av VM:s 90-metersvinnare!
Kostar endast 540.- inklusive fodral.

WING

PRESENTATION II

WING

med löstagbara och utbytbara båglemmar ger många fördelar: Tryggt — utan alltför stor kostnad — att ha en "reservbåge" (ett par extra båglemmar) på tävlingar

Skönt att byta till ett par svagare båglemmar på vinterns PAA-tävlingar. De flesta perfekta amerikanska PAA-resultaten har skjutit med bågar omkring 35 lbs. Om olyckan är framme och en båglem skadas kostar en "ny båge" inte mer än kr 335:—.

Med ett par extra båglemmar har du "två bågar" i absolut toppklass för en styckkostnad av inte mer än kr 555:—.

Presentation II kostar inte mer här än i Amerika (\$ 150:—).

PRESENTATION II Kr 775:—

Längd: 68", 70"

Stock: Formica Bow Flex

Vikt: ca 1,7 kg

Lågt, mellan och högt grepp

SPECIALVÄSKA Kr 155:—

STABILISATOR (ca 3,6 hg) Kr 78:—

EXTRA VIKTER (ca 1,9 hg) Kr 30:—

EXTRA LEMMAR Kr 335:—

Tre års glidande garanti — Exkl./oms.

**SVENSK REPRESENTANT FOR
WING ARCHERY CO
CURT BERGSTRÖM
TROLLSTIGEN 5, KRISTINEHAMN
Tel 0550/131 50**

1:a SM Tavel 1968

3:a EM Tavel 1968

Första "riktiga" året för Wingbågarna i Sverige har varit framgångsrikt De som redan i år satsat på Wing har knappast haft anledning ångra sig.

Förutom att bågarna med början i lägsta prisläge har utomordentliga skjutegenskaper och ett försiklassigt utförande är de mycket "vänligt" prissatta. För jämförelse lämnas här uppgifter på såväl dollar- som kronorpris på de bågar som lagerföres.

Swift Wing kr 315:— US \$ 59:95

WHITE WING kr 465:— US \$ 89:95
(se tidigare annonser i bågskytten)

PRESENTATION I kr 595:— US \$ 115:—

PRESENTATION II (se vidstående annons)

samtliga priser exkl. oms.

För att förbättra skjutresultatet är hjälpmedel som stabilisator och frambyggt sikte ett givet tillbehör till en tävlingsbåge. Denna kostnad kan inte gärna förbises och för att "färdigutrusta" en Wingbåge så billigt som möjligt har egen tillverkning av dessa tillbehör igångsatts. Priser kommer i nästa nr av Bågskytten.

Har fältskyttet stagnerat?

Varhelst man deltar i en fältskyttetävling, ser man spår av kvardröjande 50-talsidéer.

Det finns ute i våra klubbar många duk-tiga killar, som slutat resa ut på tävlingar för längesen, men som nu med nit och arbetsvilja fungerar som ledare, arrangörer och banläggare. Sporten är dessa idoga jobbare stor tack skyldig för deras insatser under många år. Men det finns ett men . . .

Alla arrangörer och banläggare är inte lika bra på att följa utvecklingen – eller att hålla sig a jour med utvecklingstanken inom fältbågskyttet, en del dröjer kvar i 50-talets uppfattning beträffande banläggning och arrangörsteknik. Vi har under denna säsong träffat på både arrangörer, banläggare och bågskyttar, som inte vetat om att det kommit ut nya regler i år. Detta är inte så bra för utvecklingen.

Nu har förstas inte fältskyttet utvecklats så iögonfallande under den senaste 10-årsperioden. Dock har vi till sist lyckats få in i reglerna hur en fältbana skall byggas: att skjutpålarna skall säras från vänster till höger, att tavlorna skall ha samma ordningsföljd, att bokstavspålarerna skall säras i sidled och tavlorna (där mer än en förekommer) i djupled. (Dock får två tavlor fästas på samma underlag.) Att banorna skall läggas så, att minst två skyttar kan starta samtidigt etc etc. Hur många banläggare på regionsplanet följer det mönster reglerna stipulerar? Hur många skyttar efterkommer den anvisade skjutordningen?

Det händer än i dag, att icke regelkunniga "förbjuder" regel-lojala skyttar att starta vid CD-påle samtidigt som annan skytt börjar vid AB. Det kräver mycken information både i Bågskyttens spalter och genom "mun-mot mun-metoden" för att det tidsrationella budskapet skall nå fram även till dem, som håller sig främmande för

tidens nya giv. Tidsrationaliseringen möter också ett visst motstånd därför att den har missuppfattats. Somliga tycks tro, att skjutningen skall forceras, att skyttarna skall hetsas fram. Så är inte meningen, det är den onödiga och dödtråkiga väntetiden, som skall rationaliseras bort. Tre skyttar skall inte vänta medan den fjärde skjuter! I dagens situation kan den som föregår med anvisande exempel råka ut för obehag från det konservativa lägret. Det har t ex hänt mig under denna säsong, att en bågskytte yttar om mig, att jag var en sån där som springer till CD-pålen och startar där. Yttrandet är inte gjort i positivt syfte, avsikten var en förklenande framställning av min karaktär. Vederbörande har menat, att jag skulle avse att skaffa mig fördel vid skjutningen!

Håller man sig så dåligt underrättad om den pågående utvecklingen inom fältskyttet, saknar vederbörande givetvis möjlighet att inse i vilken grad han själv felar i sin omedvetna strävan att vrida klockan tillbaka. Vi framstegsivrare måste lära oss överseende med stupiditeten. Den ofruktbara fastvuxenheten skall besegras med upplysningsmedel – på "lagstiftningens" väg.

För att informationen skall bli slagkraftigare än hittills, fordras att den tas upp på det regionala kursprogrammet. Information om den aktuella idédebatten och om regel-tolkningsfrågor etc borde kanske vara obligatorisk vintersysselsättning inom varje distrikt. Varför ska vi behöva mer än 10 år för att komma fram till en så självklar nödvändighet som att 3 skyttar inte skall stå och vänta medan den fjärde skjuter? Att minst två skyttar skall starta samtidigt är reglernas nuvarande krav. Målet måste vara att hela patrullen startar samtidigt! Se på Amerika, som här har visat vägen!

E. Artur Larsson

Avslappning genom spänning

från The Archery Clinic av Jack Witt

I bågskytte skall musklerna över skuldrorna bibehålla spänningen långt efter pilen har lämnat strängen. För jämnhet i skjutningen måste dessa muskler vara tränade.

I och med att man spänner bågen kommer dessa muskler över skuldrorna i aktion. De skall bibehålla spänning långt efter avsläppet. Genom att bibehålla spänning i dessa muskler inträffar 2 ting. 1. Bågsträngen dras från draghandens fingrar och handen rör sig ofrivilligt bakåt. 2. Strängen rycks aldrig, ej heller hänger dragfingrarna med strängen (framåt).

Under extrem press kan skyttar som i årtal skjutit toppresultat helt plötsligt förlora spänningen i skuldermuskulaturen i släppögonblicket eller strax innan. Detta kan få flera konsekvenser och inga av dessa är gynnsamma. Det vanligaste är att pilen går lågt och till höger (för högerskytt). Och emedan skytten inte kan se sig själv kan han fortsätta att skjuta på detta vis en längre tid utan att inse vad som har hänt.

Se på toppskyttar under skjutning. Iakttagna draghanden. I släppögonblicket rör sig draghanden bakåt och den håller sig alltid nära ansiktet. (Den måste hållas nära ansiktet med skuldermusklerna fortfarande i "drag") En del skyttar har tendens att överdriva detta medan andra måste iakttagas mycket noga för att man inte skall få det felaktiga intrycket att skytten har ett statiskt släpp (i vilket drag-handen förblir still och endast fingrarna öppnas). Man har aldrig sett en toppskytt skjuta konstant bra med ett statiskt släpp. Det är i det närmaste omöjligt att åstadkomma samma släpp genom att endast öppna fingrarna. Spänningen i skuldermusklerna, däremot, kan vara det samma gång på gång även under press.

När man instruerar nybörjare låter man

dem alltid överdriva spänningen i skuldrorna. Fem meter från tavlan låter man dem dra, ankra och blunda. På kommando bokstavligen exploderar de. Vänsterarmen far ut åt vänster och draghanden flyger bakåt. Härigenom åstadkommes 2 ting. 1. De känner hur skuldrorna arbetar. 2. Stränghandens fingrar öppnas inte eller kommer ut ifrån ansiktet.

Detta är något som goda skyttar alltid måste se upp med annars kommer de gradvis att förlora spänningen i skulderpartiet.

Denna artikel är tagen ur Archery World och översatt till svenska av Sigrid Johansson.

En av anledningarna till "öppen fotställning" hos många toppskyttar är att denna ställningen gör skytten mer medveten om att spänning i skuldermuskler måste bibehållas.

När man övar in att få och bibehålla mer spänning i skuldermusklerna, skall man tänka på att dra *armbågen* bakåt och runt mot ryggen – aldrig på att dra med draghanden. Skuldermuskulaturen sköter hela draget och denna spänning skall bibehållas till långt efter pilen har släppts. (Skuldermuskulaturen slappas inte av i släppögonblicket som dragfingrarna gör.) Om man inte har denna känslan, dra då mot tavlan, blunda och explodera sedan genom att låta bågarmen flyga åt vänster och draghanden bakåt. Gör detta flera gånger ända tills känslan kommer att det är skuldermusklerna som gör hela jobbet.

BIBEHÅLL SPÄNNINGEN I SKULDERPARTIET SÅ FINNER DU ATT DU KAN SKJUTA HELT AVSLAPPAT.

Arne Ljungqvist segrade i den första elljusmatchen

Hamburgs Bågskytte-Gille har arrangerat en internationell tävling, vilken därtill, som den första i sitt slag, hölls i el-ljus. Tävlingen hölls på stadens stora Folkparksstadion med över hundratalet deltagare varibland sex svenskar. Tjeckoslovakien, Danmark och Norge svarade för det övriga internationella inslaget. För Sveriges del blev det en stor framgång enär Arne Ljungqvist, Skurup, hemförde segern i herrklassen på 1 132 poäng före dansken Jens Daugaard. Damklassen vanns av Anne Tønnesen, Danmark. Som ledare för den svenska truppen fungerade med den äran Karl-Heinz Huissman.

Från tävlingen och arrangemangen omkring det hela låter vi Arne Ljungqvist berätta med egna ord:

"Vi var sex skyttar från Skåne som på fredagen den 20 september styrde kosan mot Tyskland. Resan gick över Danmark och vi var framme i Hamburg vid 23-tiden. När vi körde av färjan i Danmark möttes vi av ett väder som ej gläder en bågskytt, regnet öste ned och detta "strålande" väder varade ända till bestämmelseorten. Väl framkomna till Hamburg uppstod problemet att ordna logi, men stadens poliser var behjälpliga och vi for runt i staden med poliseskort och till sist ordnade det sig. Väl installerade på hotellet var kl närmare två på natten.

Tävlingen började kl 19.45 på lördagskvällen då de fyra stora ljusramperna tändes och hela stadion badade i ljus, en imponerande syn. Innan tävlingen tog sin början presenterades varje utländsk skytt och därefter följde materielkontroll. Tävlingen pågick därefter till kl 02.30 på söndagsmorgonen då vi långväga gäster gick till sängs i iordningställda rum i tribunen på stadion.

På söndagsförmiddagen kl 10 samlades skyttar och funktionärer vid Hamburgs hamn där vi gick ombord på en barkass, som förde oss ut på en två och en halv timmes rundtur. Här förrättades också prisutdelningen och hade man räknat nationslag i vanlig ordning med tre onominerade skyttar så hade Sverige också haft lagsegern. Efter prisutdelningen överlämnade Karl Heinz Huissman SBF:s standar till arrangörsklubben.

Hemresan företogs därefter i samma väder som nedresan genom Danmark, men det kunde inte inverka på den goda stämning som rådde och det är med saknad man varje gång tar avsked när man varit tillsammans med goda kamrater och haft trevliga dagar tillsammans. Vi avtackade också

vår färdledare för det arbete han haft före och under vårt besök i Tyskland och det är nog inte sista gången vi ber Heinz följa med på sådana utflykter till Tyskland."

I sammanhanget kan omtalas att Arne Ljungqvist för sin seger i denna tävling erhölet ett pris som ingen annan bågskytt fått, nämligen med inskriptionen "Dem Sieger des ersten FITA-Flutlicht-Turniers in Europa. der Hamburger Bogenschützengilde von 1930 e. V. Hamburg Volksparkstadion 21 und 22 Sept. 1968 gestiftet von der Holsten-Brenerer Hamburg".

Resultat. Damer: 1. Anne Tønnesen, Danmark, 1 053, 2. Winifrid Meier, Tyskland, 1 022, 3. Ena Pedersen, Danmark, 918. Rita Berg, Sverige, 735.

Herrar: 1. Arne Ljungqvist, Skurup, 1 132, 2. Jens Daugaard, Danmark, 1 081, 3. Josef Rösch, Tyskland, 1 079, 7. Bengt Berg, Sverige, 1 010, Gunnar Aspelycke, Sverige, 931.

?

Skall Du sälja din "gamla" bäge?

Skall Du köpa en begagnad bäge?

En annons i Bågskytten lönar sig i regel!

**SB Sölvesborgs
Boktryckeri**
Telefon 0456/111 38

utför alla slag av reklam- och affärs-tryck. Böcker, kataloger och tidskrifter. Införda vår offert när det gäller Era trycksaker.

Notis- **NYTT**

Huskevarna Bågskytteklubb har haft sitt klubbmästerskap i jakt- och fältskytte. Glädjande nog hade inte mindre än ett 20-tal skyttar tagit sina bågar med ut i skogen för att tävla om mästerskapstecknen.

I herrarnas märkesklass blev som vanligt striden hård om första placeringen. Det var kusinerna Ola och Hasse Söderström, som stod för spänningen. Ola lyckades nu bäst och vann med 480 poäng mot Hasses 474.

I juniorernas märkesklass vann Tomas Widegren säkert som vanligt. Instinktiva herrklassen vanns av Per Hackberg, som fick oväntat besvär med helt otränade Zigurds Pupols, som blev tvåa.

Juniorernas instinktivklass vanns av Erling Johansson.

Resultat. Herrar M: 1. Ola Söderström, 480, 2. Hans Söderström, 474, 3. Jean Persson, 461.

Jun. M: 1. Tomas Widegren, 439, 2. Jan Isaksson, 395, 3. Pelle Rönnholm, 365.

Herrar I: 1. Per Hackberg, 370, 2. Zigurds Pupols, 357, 3. Sven Gustavson, 350.

Jun. I: 1. Erling Johansson, 367, 2. Leif Dahl, 314.

Damer I: 1. Barbro Pupols, 189 poäng.

**Karlskrona
Klichéanstalt**

Telefon 0455/250 00

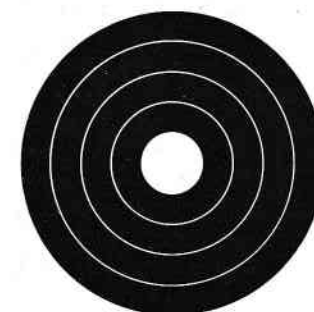
utför förstklassiga klichéer i svartvitt. Snabba leveranser - moderata priser. En av sydöstra Sveriges modernaste klichéanstalter.

EGERTON HALMTAVLOR

- Billigare i användning än något annat känt tavelmaterial! Egerton Halmtavlor tillverkas av slagtröskad halm, och är praktiskt taget outslitliga.
- Kan stå ute i alla väder utan att förstöras. Egerton Halmtavlor är tätt bundna med Terylene-garn och är okänsliga för väta etc.
- P l a n a — ytan på Egerton Halmtavlor är så plan att papperstavlorna kan sättas direkt på underlaget utan föregående uppföring.

24" diameter (håller	65 — 70 cm)	44.—
36" diameter (håller	90 — 95 cm)	68.—
48" diameter (håller	125 — 130 cm)	84.—

MÅLTAVLOR/INOMHUS

Chicago är en 5-ringad tavla i fyra färger med 16" (406 mm) diameter. Poängen räknas 9-7-5-3-1 och ronden skjuts från 20 yards (18,3 m) avstånd med fyra omgångar om vardera 8 × 3 pilar.

Pris per styck 0.70 100 st/65.—

PAA-tavlan är en svart-vit tavla med samma mått som Chicago. Poängen räknas 5-4-3-2-1 och ronden omfattar 12 × 5 pilar i en eller två omgångar (enkel eller dubbel PAA). Avstånd 20 yards. Pris per styck 0.50 100 st/45.—

Box 71 . 12421 Bandhagen . 08/86 43 16

Fria DEBATTEN

TÄVLINGSBESTÄMMELSERNAS EFTERLEVNAD

Sedan 1 april har vi haft, som jag hoppas alla vet, nya tävlingsbestämmelser gällande.

Orsaken till rubriken är konstaterandet hur häpnadsväckande dålig studiet och efterlevnaden av dessa har varit under den gångna utomhussäsongen, åtminstone inom jakt- och fältskyttet.

Det har brustit vad beträffar banläggning, skjutning, pilmärkning och den tekniska kontrollen. Det är med oro och vemod man nödgas konstatera den växande nonchalanzen för bestämmelser och föreskrifter, bristen på tävlingsdisciplin, utbredande av uppstudsighet och trots mot korrekta och bestämmda tävlingsledare, som haft kurage och mod att försöka länka in sporten på sundare banor.

Vems är nu felet till dessa tendenser? Jo, felet ligger hos oss själva, från den enskilde skytten fram till ledare och funktionärer inom förenings-, distrikts- och förbundsledning. Många ser felen, många vill sätta yxan till roten av det onda, men ingen vill hålla i skaftet.

Överdrifter säger Du. Måhända. Jag vill i varje fall sätta problemen under debatt och väcka till eftertanke.

Nu till själva sakfrågan. Jag skall då i den här artikeln endast uppehålla mej vid den pilmärkning, som anges i § 120 i de nya tävlingsbestämmelserna. Den här paragrafen tycks inte många ha fattat meningen med, ja inte ens i högsta instans.

Denna paragraf kan ju förhindra varje försök till "extra" poängplockning genom omvänd skjutordning av pilarna på jakt-ronden. Tillser vi inte att den följs inbjuder vi ju direkt till fusk. En sådan frestelse får ej finnas. Om den föreskrivna ringningen ej finns går nämligen ett sådant fusk utmärkt att genomföra utan upptäckt och då företrädesvis på de längre avstånden. Förhållandet kan vara det att skytten själv har mycket god syn och ser väl hur de första träffarna sitter i tavlan. De har kanske bommat över eller under figuren. Den här träff-situationen vet han av erfarenhet om och har därför börjat med pil nr. 3 och 2.

Att se träffarna har kanske medskyttarna i patrullen ej möjlighet till på grund av terrängförhållandena. Skytten har nu bara att plocka in 3:dje pilen i figuren och naturligtvis är pilen i realiteten då märkt som nr 1 genom en siffra på gamla viset eller en svagt synlig ring på ett väl camouflerat ställe å pilskaftet. Han hänvisar vid markeringen till pilnumret och tjänar 10 poäng på kuppen.

Svenska bågskyttar, tycker ni att sådana möjligheter till fusk fortfarande skall få existera? Inte! Ta då och ringa Era pilar på reglementsenligt sätt och uträda därmed inte bara varje möjlighet till fusk utan även varje misstanke om sådant.

Föreskriven ringning får ej uppfattas som ett misstroende votum mot våra skyttar utan skall också verka i hjälpsamt syfte. Medskyttar i patrullen har möjlighet att se om rätt pilnummer ligger på strängen och bör om fel pil är pålagd upplysa därom. Sådana misstag kan omedvetet förekomma och en upplysning härom är fullt tillåtet.

Till yttermera visso har RF krävt av SBF att åtgärder om möjlighet vidtages som förhindrar fusk av ovannämnt slag. Detta med anledning av ett bestraffningsärende som avgjorts av RIK och vari ovannämnda förfaringsätt kan ha förekommit.

En annan orsak till utebliven ringning enl.

§ 120 säges vara att det är för svårt och omständigt att applicera föreskriven ringning, det blir fullt och det sitter inte kvar vid regnväder. Struntprat, ingenting är lättare. Snurra pilen mot en märkpenna med filtspets. Denna skall då vara nedskuren till c:a 4 mm spets och givetvis skall den vara fylld med icke vattenlöslig märkvätska. Sådant finns att köpa i varje välsorterad pappershandel. Det tar c:a ½ minut per ring, och sitter kvar under hela säsongen. Man kan också använda sig av mörkfärgad tejp av 5 mm:s bredd. Någotdera bör man ha med sig under tävlingen för märkning av ny pil om någon av tävlingspilarna skulle råka bli bortskjutet. En omständigare metod är att använda sig av lack. Under en övergångsperiod skulle man också vilja rekommendera tävlingsarrangören att i sekretariatet ha liggande ett antal märkpenor för utlåning. Börja materielkontrollen direkt vid varje ankommande bil med skyttar och starta ej tävlingen förrän samtliga tävlingspilar är märkta. Det kan bli en halvtimmes fördröjning av starten, men det måste tyvärr accepteras. Vägrar någon att rätta sig efter dessa vid ankomsten meddelade föreskrifter skall man meddelas startförbud av tekniska kommittén. För att underlätta det hela bör detta förfaringsätt meddelas redan i inbjudan till tävlingen. Om denna metod genomfördes konsekvent av alla arrangörer vid säsongstarten så skulle det efter ett fåtal tävlingsomgångar inte finnas en skytt som kom till tävling med omärkta pilar.

Nu frågar många sig så här, varför ska det vara så breda ringar då? Jo helt enkelt därför att man utan svårighet skall kunna utläsa pilens nummer sedan denna lagts på strängen, på 5m:s avstånd från skytten. Jag får då ej ställa mej i störande position i 90° vinkel ut från skytt och skjutriktning utan ska jag ställa mig snett bakom i en vinkel mellan c:a 30 och 45° räknat mot skjutriktningen. Sett i denna vinkel blir inte

angivna 5 mm mer än 2,5 mm. Ringar med ett mindre mått än angivna kan i en mörk skog ej utskiljas på detta avstånd. Någon annan placering av ringarna å pilen än som angivits är ej heller möjlig om nämnd kontrollmöjlighet behöver utnyttjas.

Ha ovanstående i åtanke innan Ni fattar Ert beslut betr. en motion till förbunds-mötet om den trådmala dekalens godkännande.
H. A:son Enevold

BLEKINGE OCH "SCANDINAVIAN OPEN FIELD TOURNAMENT".

Blekingedistriktets återbud till arrangemang av den tänkta propagandatävlingen "Scandinavian open field tournament" har tydligen, av olika yttranden att döma, skakat och upprört sinnena inom vissa bågskytteled.

Så har t ex fältskytteledaren i sin rapport till SBF:s verksamhetsberättelse för 1968, på ett osnyggt sätt beskyllt Blekingedistriktet för att ha av sagt sig tävlingsarrange-

MÅLTAVLOR

AV POROS

TRAFIBERPLATTA

Standardmått: 122×120×15 cm,
122×60×15 cm, 61×60×15 cm.

Andra storlekar efter kundens önskan.
Provtavlor 61×60×15 cm, 20: —/st.

Ring eller skriv:

THORSTEN GUSTAFSSON

Järnbruksgatan 35

Tel. 0532/300 83

SVANSKOG

PRO MEDALIST

STORSLAM
med PRO MEDALIST
vid VÄRLDSMASTERSKAPEN i
AMERSFOORT

1:a herrar	USA
2:a herrar	ENGLAND
3:a herrar	USA
4:a herrar	AUSTRALIEN
8:a herrar	SYDAFRIKA
9:a herrar	CANADA
10:a herrar	SVERIGE

**AMERIKANSKA MASTERSKAPEN
I FÄLTBAGSKYTTE**

1:a damernas fristil	för prof.
1:a damernas fristil	för amatörer
2:a damernas fristil	för amatörer
3:a damernas fristil	för amatörer

DAMER INSTINKTIV KLASS

1:a damernas fristil	för profs
3:a damernas fristil	för profs

**AMERIKANSKA MASTERSKAPEN
I TAVELBAGSKYTTE**

1, 2, 3, 5 och 7 i herrklassen

"TORQUE FLIGHT COMPENSATORS"

den senaste HOYT-nyheten, som reducerar pilens sidokast och effektivt dämpar bågarmarnas och strängens vibrationer. I samband med revolutionerande "torque stabilizers", "micro-rest" och "thumb rest pistol grip" gör denna nyhet att PRO MEDALIST är "the worlds most accurate bow" för att citera tillverkaren.

Gör Er gamla MEDALIST up-to-date genom att montera HOYT TORQUE FLIGHT COMPENSATORS.

Kr 135:— per par

PRO MEDALIST, inklusive TORQUE FLIGHT COMPENSATOR, stabilisatorer, Micro-rest, lyxfodral.

Kr 1 030:—

PRO MEDALIST, exklusive TORQUE FLIGHT COMPENSATOR men i övrigt som ovan.

Kr 895:—

Samtliga priser, fritt Eder plats, exklusive oms.

TRE ARS GLIDANDE GARANTI.

AB CONTINENTAL IMPORT

Brännkyrkagatan 60 — STOCKHOLM SV — Tel. 08/84 04 35

Ensamförsäljare för Sverige och Finland

Fita-reglerna hade premiär i kasenjakten

Kasenjakten en världspremiär! En sådan rubrik låter det "om", men en världspremiär var det faktiskt. För första gången sköts The Hunters Rond på därför avsedd tavla. Till tavlan återkom längre fram i spalterna.

När vi beslutade oss för att använda den internationella FITA-ronden i fältbågskytte satte vi också upp ett mål och det var, att få tävlingen att verkligen gå undan. Vi hade i detta läge vissa förutsättningar klara. Men hur skulle vi i fortsättningen bära oss åt, att på lättaste sätt få ihop banorna. Jo, vi satte oss ner och på papperet ritade ner våra tänkta banor och så gick det gick att i ett på förhand tänkt terrängområde realisera det uppgjorda programmet. Banorna blev mycket starkt koncentrerade, så koncentrerade att man från en av skjutplatserna kunde se 8 olika patruller i verksamhet samt 2 st patruller under transport. Vad tjänade vi nu på detta, jo massor av tid. Redan efter 80 minuter kom första patrullen in efter fullbordat första varv och vid 13-tiden var tävlingen klar, kl 15.00 var skogen rensad och tom och ingen människa kvar.

Klart visade det sig att The Field Round var snabbast. Om detta nu beror på att alla avstånden var utsatta på skjutpälarna är svårt att uttala sig om. Vissa uttalanden tyder på att för I-skyttarna var avståndsgivningen av rent negativ verkan. The Hunters Round var förlagd i skogig och mycket starkt kuperad terräng, uppläggningsen av banan var mycket arbetskrävande då plats skulle beredas åt alla i patrullen ingående skyttarna att få skjuta samtidigt. En positiv överraskning blev dom helsvarta

MED DETTA NUMMER AV
BÅGSKYTTE

medföljer ett postgiroinbetalningskort avseende prenumerationen för 1969. Lägg inte detta åt sidan, det blir då lätt glömt och nästa års första nummer äventyras. Klara av Eder prenumeration redan nu!

med vit riktning försedda Hunterstavlorna. En definitiv förbättring av vår svenska fältrond skulle ske om vi använde oss av ovanstående tavla. Sällan har man hört en så enstämig lovsång över något så nytt som över dessa tavlor.

Vad som klart och tydligt visade sig var, att skyttar som skjuter toppresultat på våra svenska ronder gör det även här. En enda skytt som vi väntat oss mera av föll ganska hårt igenom, men man kan ju ha en dålig dag också. I och för uttagning av landslagskyttar räcker inte en enda sådan här tävling för jämförande av resultat, men under-tecknad har ju egen uppfattning också och den besannades, en god skytt gör fina resultat hur än en tävling är upplagd. Vid en rundfråga hos skyttarna hur dom tyckte om ronderna som helhet visade det sig att någon "helfräst" bland det 85-tal som fanns tillstädes inte förekom, ofta fick man svaret att "som omväxling går det väl an".

Den största behållningen man fick av tävlingen var vissheten om tidsfaktorn och den går att direkt översätta på våra svenska ronder med ett par smärre justeringar i våra tävlingsregler och med en målmedveten utbildning av banläggare.

Och till resultaten. Vi hade från början redan tippat ett par som ev. segrare i M- och I-klasserna. I ena fallet slog tipset in helt och i fall nr två en bland dom tippade.

C. E. Bissman

Resultat. Damer M: 1. Edith Heinulf, Vänersborg, 292, 2. Birgitta Olofsson, Skall-

Bågskytte på Härnö-utställning

I början av augusti arrangerades i Härnösand under 14 dagar en jubileumsutställning av stadens hantverksgille. Till denna inbjöds även de frivilliga skytteorganisationerna att delta. Stadens olika skytteklubbar är sammanslutna till en skytteallians, vars

främsta uppgift är att verka för att goda banor finns inom staden. Tyvärr fick bågskyttarna i Härnö beskedet först dagen före invigningen. Tack vare att man alltid har förbundets fina affisch, samt bågskytteavlor och figurer på lager kunde man ordna det hela på den korta tid som stod till buds. Särskild uppmärksamhet väckte naturligt nog de färgglada djurfigurerna.

sjö, 264, 3. Pia Lindberg, Göteborgs BK, 251.

Damer I: 1. Ingegerd Grankvist, Rembo, 295, 2. Gunnel Lindén, Kungsbacka, 285, 3. Gudrun Fagerholm, d:o, 252.

Herrar M: 1. Tommy Persson, Karlstad, 491, 2. Kjell Franzén, Motala, 479, 3. Gert Biverfeldt, Göta Lejon, 478.

Herrar I: 1. Gunnar Lindgren, Rembo, 403, 2. Stig Dahlberg, Lindome, 391, 3. Nils Erlandsson, Kungsbacka, 384.

Juniorer M: 1. Lars Johansson, Vänersborg, 412, 2. Björn Danielsson, Trollhättan, 402, 3. Hans Persson, Skövde, 352.

MARKSMAN RANGER 66" & 68"

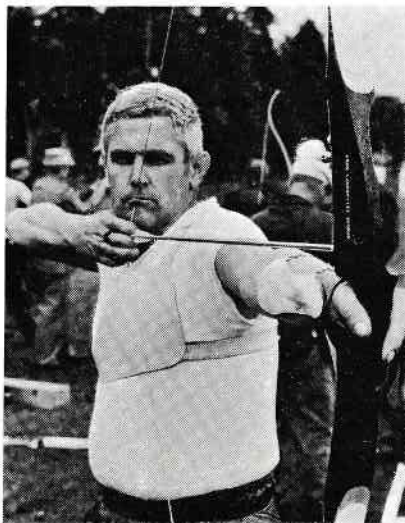
Prisvärd tävlingsbåge att börja med. Idealisk instruktionsbåge! Pris kronor 360.- med fodral.

ARNE LJUNGQVIST, SKURUP VÅR MESTE LANDSLAGSMAN

Nu har han siktet inställt på Olympiska spelen 1972 i München. Han, vår meste landslagsman i bågskytte, Arne Ljungqvist från skånska Skurup.

– Ja, nog skulle det väl vara toppen att få vara med i ett OS-sammanhang och jag tänker inte heller ge mig frivilligt i de ansträngningarna. Men vi tar ett år i sänder, närmast är det VM i USA som intresserar och vill det sig aldrig så lite, bör det väl lyckas.

Så säger en toppbågskytt som verkligen vet vad han vill och som oftast också lyckas med det genom målmedveten träning och en god portion självförtroende. Elva gånger har Arne Ljungqvist skrudad sig i landslagsdressen. Första gången var till VM i Stockholm 1959 och sedan har det blivit VM varje gång för honom och däremellan har han hunnit med att försvara de svenska färgerna i NM sedan starten och i landskamper. En säger en gång, vid VM i Västerås 1965, har han inte lyckats komma med i det svenska tremannalaget. De övriga tio har han varit lagets första- eller andreman. En fantastisk svit som krönts med ett NM, i Köpenhamn 1964, två SM och en tredjeplacering vid VM i Helsingfors 1963. Och alla minns vi väl den kamp han gav världseliten vid VM i fjöl i Amersfoort då han s. a. s. hade guldmedaljen i säcken, men glömde knyta till. Nåja, han glömde nog knappast knyta till, utan det var i stället de andra som sköt så fantastiskt att trygga Arne inte räckte till trots att han var på toppen. I sammanhanget kan man nog också lugnt påstå, att en olycklig lottning "tog" ifrån honom en medalj. För vem kan väl i

fyra dagar prestera sitt yttersta med en livligt trafikerad väg och en huvudläktare som närmaste granne på vänstersidan, under skjutningen. Det var nämligen vad Arne Ljungqvist hade i Amersfoort.

Det var en ren tillfällighet som gjorde att jag blev bågskytt, berättar den nu 39-årige landslagsskytten.

– Jag råkade gå förbi idrottsplatsen i Skurup vid en träningskväll 1951 och jag tyckte det hela såg kul ut. Jag var snart med i leken med en lånad stålbage och dito stålpile. Vad gjorde det, att det inte fanns några fjädrar på pilarna. Det var till att uppsöka närmaste slaktare och få tag på kalkonfjädrar och när spetsen gick av stålpilen vid träff mot sten så var det en kamrat som slaglödde fast dem igen. Och så fortsatte vi att skjuta.

Siktar på OS -72

Arne Ljungqvists första stora framgång kom 1957 då han i en seriematch mot Satsrup för första gången slog ett svenskt rekord. I hållande regn – vattnet gick över fotanklarna – sköt han 1 062 på hela FITA-ronden och passade i förbifarten på att höja 90-metersrekordet till 236 poäng. Sedan dess har det blivit flera rekord och senast var det ju i Arlov som han höjde det svenska rekordet på FITA-ronden till 1 182 poäng. Arne Ljungqvist var också den förste svensk som sköt över 1 100 poäng på ett svenskt mästerskap.

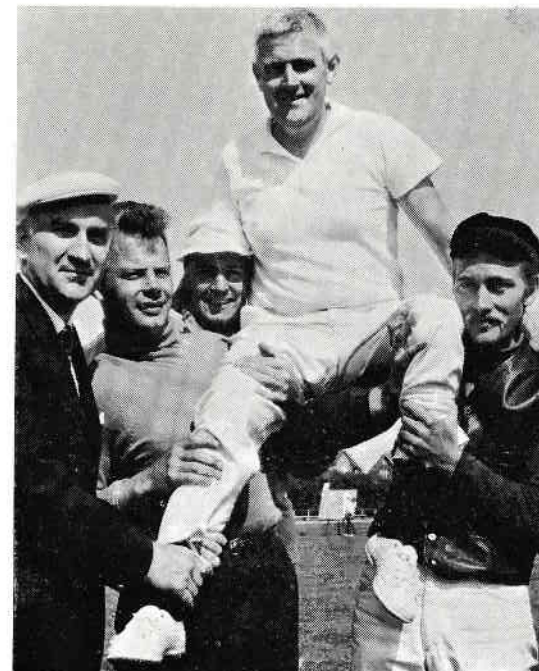
Vilket år är Ditt främsta?

– Utan tvekan 1964 med ett SM och ett NM, men också 1963. Jag ser då inte till resultaten utan händelserna som sådana. Resultatmässigt har innevarande året varit mitt bästa även om jag inte lyckades i Reutte. VM-fighten i Amersfoort och framför allt första dagens 70-metersavstånd tillhör givetvis också ett av mina ljusaste minnen.

Vad var det som gjorde att Du mer eller mindre misslyckades i Reutte?

– Det vet jag inte. Jag kunde aldrig mobilisera den rätta glöden. Kanske hade jag presterat toppresultat tävling efter tävling strax innan och var skjutled, det är möjligt. Men lika väl kunde det vara, att programmet var något komprimerat.

Arne Ljungqvist är den borne tavelskyt-

ten, men likväl och läs nu noga. Han tog sitt första DM-tecken i en jakt- och fältskytte-tävling! Det var 1958 och hans förening tog samtidigt också hem laget. Därefter var han med om att ta tre lag-DM i jakt- och fältskytte till Skurup på rad. Att det sedan blivit drygt 10-talet DM-tecken i tavelskytte hör väl liksom till bilden av Arne Ljungqvist.

Något recept på hur man blir toppbågskytt?

– Nej, det finns lika många åsikter om hur man gör som det finns bågskyttar. Men en sak är säker, man måste ha bra tävlingsnerver och vara hundraprocentigt säker på sig själv, slutar en bågskytt som har siktet inställt på OS 1972 och som också har stora möjligheter att nå sitt mål.

Ingvar Yxell

TÄVLINGS resultat

JÄRVJAKTEN 8/9 1x30 J.o.F. Int. regler.

Damer M: 1. Ingrid Källman, Stockholms BK, 396, 2. Marianne Berggren, IF Ulvarna, 343, 3. Gunnel Hägg, BSK Järven, 303. *Damer I:* 1. Ester Lindgren, Rembo IK, 398, 2. Inga Eriksson, BK Sturarna, 332, 3. Mary Lund, Igelboda BK, 277. *Herrar M:* 1. David Granholm, BSK Järven, 493, 2. Göran Stoor, Upplands-Väsby BK, 478, 3. Rudolf Andersson, Stockholms BK, 469. *Herrar I:* 1. Leif Berggren, IF Ulvarna, 493, 2. Gunnar Lindgren, Rembo IK, 466, 3. L. O. Andersson, IF Ulvarna, 462. *Jun. I:* 1. Krister Taxen, BK Sturarna, 415, 2. Lars Welén, Rembo IK, 410, 3. Bertil Andersson, IF Ulvarna, 401. *Yngre juniorer I:* 1. Peter Hack-scher, Igelboda BK, 338, 2. Hans Heckscher, dito, 303, Sten Wolmei, dito, 233.

PANTERJAKTEN 6/10 1x30 J.

Damer M: 1. Maj-Britt Johansson, Asarums IF, 405, 2. Birgit Rönndahl, BK Snapphanen, 365. *Herrar M:* 1. Gert Hallberg, Karlshamns BK, 465, 2. Karl Johansson, Asarums IF, 460, 3. Stig Nordgren, Karls-

Under rubriken "TÄVLINGS-RESULTAT" kommer Bågskytten i fortsättningen att i mån av plats presentera resultat från tävlingar där resultatlistan presenterats för Bågskyttens red. utan kommentarer.

hamns BK, 450. *Herrar I:* 1. Bertil Uvenäs, BS Klippan, 415, 2. Thomas Rosén, BSK Friskyttarna, 335, 3. Ingvar Hansson, BS Klippan, 310. *Jun. M:* 1. Jan Johansson, Asarums IF, 430, 2. Anders Rönndahl, BK Snapphanen, 415, 3. Krister Svensson, Karlshamns BK, 345. *Jun. I:* 1. Ebbe Hansson, Trelleborgs BK, 200, 2. Berry Appelberg, BSK Friskyttarna, 185. *Y. Jun. M:* 1. Tommy Persson, Karlshamns BK, 290, 2. Robert Ohlsson, BK Pantern, 255, 3. Jan Nilsson, Perstorps SK, 95. *Lag:* 1. Karlshamns BK, 1 360, 2. BS Klippan, 1 260, 3. Satsrupps GF, 1 255.

BÄGSPÄNNAREN 29/9 2x15 J.o.F.

Damer M: 1. Ingrid Källman, Stockholms BK, 372, 2. Marianne Berggren, IF Ulvarna, 246, 3. Elin Lundgren, Arboga BK, 212. *Damer I:* 1. Britt-Marie Ljungdahl, BK Jaktipilen, 339, 2. Eva Danielsson, BK Silverpilarna, 221, 3. Monica Blomstedt, BK Da-

NÄSTA NUMMER AV BÅGSKYTTE

utkommer den 15 december. Sista manusdagen är den 20 nov.

Nr 1 1969 utkommer i månadsskiftet januari—februari.

Sista manusdagen den 10/1.

**SKICKA EDRA MANUS I TID!
LITA INTE PÅ POSTGÅNGEN.**

napilen, 198. *Herrar M:* 1. Erik Karlsson, Finspångs PK, 518, 2. Göran Lindell, BK Jaktipilen, 516, 3. Göran Stoor, Upplands-Väsby BK, 515. *Herrar I:* 1. Göran Naeslund, BK Danapilen, 483, 2. Göran Wikingson, Åtvidabergs BK, 476, 3. Björn Blomstedt, BK Danapilen, 476. *Jun. M:* 1. Lars Karlsson, Arboga BK, 490, 2. Thomas Johansson, dito, 435, 3. Erik Sjöström, Nyköpingshus BK, 369. *Jun. I:* 1. Peter Aalto, IF Ulvarna, 407, 2. Bertil Andersson, dito, 404, 3. Kent Dahlkvist, BK Jaktipilen, 258. *Y. Jun. I:* 1. P. E. Lundgren, Arboga BK, 273, 2. Ahli Reunanen, IF Ulvarna, 228, 3. Thomas Lööv, Åtvidabergs BK, 189. *Y. Jun. M:* 1. Kjell Stenström, Nyköpingshus BK, 407, 2. Nils Karlsson, Finspångs BK, 314, 3. Filip Wallin, Nyköpingshus BK,

Tävlingsinbjudningar

BÅGSKYTTEKLUBBEN "HUDIK"

inbjuder härmed till

CHICAGO-ROND

söndagen den 1 december 1968 kl 9.30
på Idrottshallen, Hudiksvall.

Provpilar: Kl. 9.15.

Tävlingsform: Chicago-rond, 4x24 pilar på 18,3 m.

Markering sker efter varannan 3-pilsserie. **Tävlingen är öppen för:** Damer, herrar, juniorer.

Klassindelning: Enligt SBF:s bestämmelser. **Lagtävling:** Onom. 3-mannalag för herrar, onom. 2-mannalag för damer.

Anmälningsavgift: Damer och herrar seniorer 12: —, juniorer 6: —, lag 10: —.

Anmälan skall vara oss tillhanda senast måndagen den 25 nov. under adress: Bågskytteklubben Hudik, Box 166, 824 01 Hudiksvall, eller per telefon 0650/132 12 Engström. Postgiro 12 30 97.

Obs! Ingen separat inbjudan kommer att utsändas.

VÄLKOMNA.

260. *Lag M:* 1. Upplands-Väsby BK, 1 581, 2. Arboga BK, 1 459, 3. BK Jaktipilen, 1 452. *Lag I:* 1. BK Danapilen, 1 348, 2. IF Ulvarna, 1 295, 3. Åtvidabergs BK, 1 208.

SAMMANTRÄDEN

NÄRKES BÅGSKYTTEFÖRBUND håller

årsmöte

lördagen den 16 november 1968 kl. 18.00
i KUMLA.

Lokal: Folkets Hus.

Separata kallelser till berörda klubbar!

Styrelsen

MEDELPADS BÅGSKYTTEFÖRBUND

kallar till

årsmöte

fredagen den 6 dec. kl. 19.30

i SUNDSVALLS SPORRHUS

Separat kallelse till berörda klubbar.

TIDSKRIFTEN BÅGSKYTTE

Svenska Bågskytteförbundets officiella organ

Redaktör: INGVAR YXELL
Ekbacken 11, Asarum. Tel. 0454/206 28
Ansvarig utgivare: INGVAR YXELL
Postgiro: 37 90 05, c/o Torsten Eriksson,
Skånegatan 55, 1 tr., Stockholm Sö.

Prenumerationspriser:
Helår 18 kr, halvår 10 kr.
Utanför Sverige: Helår 20 kr, halvår 13 kr.

Annonspriser:
1/1-sida 150:—
1/2-sida 85:—
1/4-sida 50:—
1/8-sida 35:—

Diverseannonser, per spaltmillimeter 60 öre.
Klubbsekreteraren: Notis om högst 20 mm
4 kr, därefter 4 kr för vart påbörjat
10-tal mm.

Beställd annonsplats och färgannonser till-
lägg med 10 %.

Billagor enl. överenskommelser.

Tidskriftens adress: Tidskriften Bågskytten,
290 72 ASARUM.

Sölvesborgs Boktryckeri, Sölvesborg 1968